

## ***Armen Töugu előadása: Szívvel való gondolkodás (éteri szív)***

***Harduf, Izrael, 2009. október***

Az ebédutáni előadásokon hallottunk az "intellektuális bűnbeesés" fogalmáról. Először jellemzem, miben jelenik meg az intellektuális bűnbeesés a belső életünkben, hogyan lehet észrevenni, és hogyan lehet kijönni ebből az állapotból és ismét felemelkedni. Mivel az intellektus fejlődésében az emberiség a XX. század kezdetére ebben az esésben egészen a mélypontra jutott. Ezért érthető, hogy most aktuális lenne az a feladat, hogy ismét felemelkedjen ebből a mélypontból. Ahogyan Steiner írta, az intellektus felülről lett az emberiségbe helyezve, és az első ilyen ember Ábrahám volt. Rudolf Steiner ezt így írja le: Ábrahám fizikai agyában egy változtatás történt – a fizikai testben történt változtatás. Érthető, hogy ha a fizikai testben változások mennek végbe, ez ugyanakkor hat az ember lelkére és a Énjére is. És az absztrakt gondolkodásra, az intellektuális gondolkodásra, való képesség ilyen módon lett belehelyezve – az absztrakt ítéletre, az absztrakt ítélkező gondolkodásra. És aztán meg kellett őrizni, meg kellett védeni ezt a változtatást, hogy ne tűnjön el ismét, mivel kezdetben az csak egy emberben működött, aztán az emberek egy kisebb körében. Hogy az intellektus fokozatosan, nemzedékről nemzedékre hatni kezdjen a többi burokban is: az étertestben, asztrális és lelki szinten – mindezt áthatotta. És ez volt az izraeli nép feladata – megőrizni ezt a képességet, hogy ne tűnjön el, hanem a vérségi kapcsolatok útján továbbadódjon és fejlődjön.

És ha bizonyos értelemben e változásnak az ember fizikai testében is végbe kell mennie, akkor ott az arkangyalnál vagy népszellemnél magasabb szellemnek kellett hatnia – az ilyen hatáshoz nagy erőre van szükség. És ezért egy nagyon hatalmas szellem kezdett ebben a népben el hatni. Ezt a szellemet Formaszellemnek nevezik. És az a szellem, amely a népszellem, az arkangyal volt – ez volt Michael, egy magasabb Szellemnek volt egyfajta segítője vagy tanítványa. Ennek a munkája egy új faj, nem pedig egy nép létrehozásának felelt meg. Mondhatjuk, hogy Michael arkangyal azokat a folyamatokat tanulta, hogy lehet fajokat létrehozni. De saját erőből nem tudta volna ezt végrehajtani. Aztán más feladatokat is magára vett. Például Steiner szellemtudományából tudjuk, hogy Michael arkangyal egy időben olyan feladatokat is végrehajtott, melyek a korszellem rangjának felelnek meg; és – a XIX. századtól – ismét a korszellem feladatait hajtja végre. De a feladat, amit most korszellemként hordoz, bizonyos értelemben ellenkező vagy komplementer ahhoz a feladathoz, amely akkor volt, amikor az emberiségben az intellektus meggyökerezését segítette. Akkor a feladat az volt, hogy úgy át kell alakítani a testiséget, hogy az ember erre a testiségre támaszkodva ki tudja fejleszteni az intellektust, használni tudja az intellektust. Mondhatjuk, hogy a testiségnek akkor egy meghatározott szellemi képesség, tevékenység alapjává kellett válnia.

Rudolf Steiner „A szabadság filozófiája” c. művének alapcélja, hogy megmutassa az emberiségnek azt a folyamatot, hogy milyen módon kell megszabadítani a gondolati

tevékenységet a testiségtől. Ez egy szellemi képesség, aminek most meg kell szabadulnia az anyag erőitől, melyektől eddig függött, és autonóm emberi képességgé kell válnia.

És ez Michael karmája, ezt a feladatot kell végrehajtania! Mivel ő segített ennek a folyamatnak a kezdetén, amikor az intellektus az anyag bizonyos foglyává vált, és a XIX. században úgymond teljesen az anyag foglyává vált, amikor a materializmus elérte a csúcspontját. Ha valamilyen szellemi lény hat a világban, nyomokat hagy ott, akkor karmát hoz létre magának. És karmikus következmény, hogy most ezt a szellemi termést kivigye az anyagból – ez most az ő karmikus feladata.

De ez nemcsak az feladata, az ő karmája, ez azoknak az emberi lelkeknek is a karmája, akik akkor együttműködtek vele, amikor ennek a feladatnak az első fele lett végrehajtva: felébreszteni az intellektust anyagi alapon az anyagi világban. Az emberi lelkek, aki együtt dolgoztak, szintén kaptak maguknak karmikus feladatot. És ebben az értelemben, természetesen törvényszerű a kérdés: milyen szellemben kell cselekedniük azoknak az lelkeknek, akik akkor Michaellel együtt dolgoztak – 4000 évvel ezelőtt, 3000 évvel ezelőtt, azoknak a lelkeknek, akik akkor összekötötték a sorsukat Michaellel – ez a kapcsolat van most. Mit kell nekik most tenni?

És lényegében lehet azt mondani, hogy a feladat, ami most Michael előtt áll – az intellektuális képességet megszabadítani az anyag bilincseitől – ez nem az arkangyal feladata, és ez nem a korszellem feladata – ez annak a szintnek a feladata, ahol a fajok létrehozása, kialakítása történik. Ez a Formaszellem feladata. Bizonyos értelemben Michael, aki most a korszellem rangján áll, már a jövőre szóló feladatot hordoz, ami a Formaszellemnek, a faj-szellemnek felel meg. És Rudolf Steiner ezt is mondja: Michael feladata ma és a jövőre vonatkozóan – egy új fajt építeni, nem valamiféle új népet. A faj pedig azt jelenti, hogy a változtatást az emberi testiségben fizikai szintig kell vezetni. De mint korszellem, hogy teljesítse ezt a bonyolultabb feladatot, nem a rangjának megfelelő, hanem annál magasabbat, még az emberek erőinek is hozzá kell adódniuk, hogy ez megvalósítható legyen.

És lehet úgy mondani, hogy emberi pozícióból az ember feladata: olyannyira megerősíteni az Én, a szellem erejét, hogy képessé váljon megtanulni gondolkodni a fizikai agy nélkül. És ha törekszik ezt végezni, akkor valós úgymond tapasztalata vagy következménye lesz ennek, hogy megváltozik az ember fizikai teste is.

De ez a testben való változás nem öröklődik, mint képesség. Míg régebben az intellektust át lehetett örökíteni, addig a testtől szabad gondolkodás nem örökíthető. Mindenkinek magában kell a testében ezt a változtatást végrehajtani, hogy ezzel a képességgel rendelkezzen. Mondhatjuk, hogy Michael alakítja a fajt, de ez a faj nem az örökítés

segítségével folytatódik, hanem minden egyes individualitásnak köszönhetően, amely belép a testbe, és elvégzi ezt az egy átalakítást: megszabadítja a gondolkodást a testiségtől.

És elég gyorsan észrevehetjük, hogy ez meglehetősen bonyolult feladat – megszabadítani a gondolkodást a fizikai agytól. Hogy ez elég bonyolult, észrevehető már az első lépés elvégzésének kísérleténél. És az első lépés ezt jelenti: akaratilag erőfeszítéssel megállítani az értelmi folyamatokat. Ezt az első lépést így is leírhatjuk: nézünk valamilyen objektumra és az akarat segítségével elfeledkezünk róla, hogy mi van előttünk, mit tudunk róla, mit látunk – teljesen leállítjuk az értelem ösztönös tevékenységét. És lehet újból és újból törekedni – és újból és újból valószínűleg az a megélés lesz: ösztönösen már úgyis elgondoltam, mi ez, és már tudom.

De kaphatunk segítséget ebben a dologban. Habár lehetetlen, hogy különösebb előkészítés nélkül nézzünk valamire és megállítsuk az értelmet, hogy ne működjön, de találhatunk magunknak egy speciális segítséget. És a segítség a következő: ha legalább 2-3 másodpercre sikerül leállítani a tudást, ennek az értelmi gondolkodásnak a folyamatát, akkor a továbbiakban észre lehet venni, hogy egy másik folyamat kezdődik: egy szív-folyamat. És ez a szív-folyamat négy hangulatban jelenik meg, melyek egymás után kezdenek észrevehetővé válni. És ha ez a négy hangulat így sorban fellép, akkor észre lehet venni, hogy a tudatunk középpontját az értelem területéről át tudom vinni ennek a négy hangulatnak a területére. A tudatot átviszem a szív-folyamatok területére, melyekre lehet a tudatot támasztani.

Az első hangulat – a nyitottság hangulat, melyből a csodálkozás keletkezik.

A második hangulat – ez az a hangulat, amikor egy objektum előtt állok, ami nem valami kicsi, hanem egy hatalmas egésznek, az egész világnak a része, és ez a tisztelet, áhítat hangulatát idézi elő.

A harmadik hangulat ettől az érzülettől keletkezik: nem vagyok elválasztva ettől az egésztől, én is a része vagyok – az egység és összhang érzülete, összhang az egésszel.

És a negyedik hangulat: a cselekedeteim a világáramlat részei, ez az odaadás hangulata.

Amikor a negyedik hangulathoz érünk, akkor van elhárítva ez az intellektuális bűnbeesés, akkor az ember akarata az isteni folyamat része. De ha törekszünk ezt végezni – és időről-időre állandóan törekedni kell – akkor észre lehet majd venni, hogy az ember testiségében, mondjuk úgy, a fizikai testében, akadály van. Egyrészt ez a négy hangulat

nagyon gyorsan ismét el tud tűnni, nagyon nehéz tartani őket. És az impulzusok, melyek lerombolják a négy hangulatból felépített formát, a testiségből emelkednek ki.

Először valószínűleg egy olyan észlelés lesz, hogy amikor bekapcsolódik a normál gondokozás, és ezek a hangulatok rögtön eltűnnek, hogy ez innen indul, a fej területéről. Meg lehet tanulni ugyanakkor a fej területét nyugalomba hozni. De akkor észreveszik, hogy a testiség mélyebb rétegeiből, a mellkas területéről, impulzálódik az értelem tevékenysége. A gyökerek mélyebben ülnek, nem a fejben. De amikor ezt a területet is (a mellkas területét) sikerül megnyugtatni, akkor úgy tűnik, hogy a belső nyugalanság, a belső értelmi párbeszéd valódi gyökerei itt vannak (a medence területén). Az értelem gyökere nem itt (a fejben), hanem itt (lent) ül; itt van a Skorpió, és ez az értelem impulzátora. És pont ez az intellektuális bűnbeesés: az értelem, ami Ábrahámnál itt volt (a fej területén), ez a 4000 év alatt ide esett (a medence területére). Tovább pedig – nincs út, az embernek ez a legalsóbb csakrája. Ez az a csakra, amely az anyag létrehozásáért és megsemmisítéséért felel. De ez az az út, amit minden embernek meg kell tenni, aki a Michael-fajhoz akar csatlakozni. Ez azt jelenti, hogy ezen az úton le kell ereszkedni egészen az örökösödés erőihez, azokig az erőig, melyek a szexualitással kapcsolatosak, és ezeket is úgymond el kell hárítani. Csak akkor lehet a Michael-fajhoz csatlakozni. Az, amit az emberiség a XX. században mint annyi tudatot fejlesztett és fog fejleszteni ezen a területen – az mintegy az árnyoldala ennek a megoldatlan feladatnak.

És azt mondanám, hogy ott van segítség – ez a négy szív-folyamat, a négy hangulat, melyek segítenek ezt a folyamatot véghez vinni. És ez a négy hangulat egy imaginatív formát hoz létre, melyet lehet az éteri szív formájának nevezni. Ebben a formában az éteri szív úgy néz ki, mint egy kehely, ahol a kehely felső része felfelé nyitott – egy a nyitottság és csodálkozás hangulata; az áhítat hangulatának imaginációja a kehely alsó része, ami a ... támaszkodik és az összhang hangulatának imaginációja úgy néz ki, mint a kehely középső része, ami egyesíti a két részt. A negyedik hangulat pedig annak az emberi képességnek felel meg, hogy hallgasson az éteri szívre. Ezt az éteri szívet még Grál-kehelynek nevezik.

<https://ellvik.com/2015/01/26/лекция-армена-тоугу-мышление-сердцем/>

Fordította: Rákos Éva